

11 січня 1956 р. єпископ Мукачівсько-Ужгородський Іларіон у листі до Уповноваженого по справам РПЦ у Закарпатській області А. Шерстюка писав: «Патріарх Алексій I повелів ліквідувати скит у Дубовому, а о. Іларіона перевести в монастир у Теремлю»¹. Але настоятель скиту не бажав залишати свою обитель, і тоді 24 лютого 1956 р. послідував єпископський наказ, спрямований проти непокірного ієромонаха – «Монаху Іларіону заборонити проводити службу»².

30 травня 1956 р. заступник голови виконкому Закарпатської обласної ради В. Русин звернувся до голови виконкому Тячівської районної ради, у документі читаємо: «Прийміть нерухоме майно ліквідованого скиту в Дубовому. Ми надаємо право монаху Іларіону забрати своє майно: корову і два коні, або перевести в другий монастир. Дерев'яна церква залишається як приходська. Релігійні предмети Іларіон може перенести в другий монастир за згодою єпископа Іларіона і за дозволом Уповноваженого по справам РПЦ»³.

Таким чином, за сприяння владних структур чоловічий скит Святого Димитрія Солунського в Дубовому припинив своє існування.

Єромонаха Іларіона було переведено до чоловічого монастиря в с. Теремля Тячівського району. У грудні 1956 р. згідно єпископського розпорядження ієромонах Іларіон зайняв посаду духівника Свято-Благовіщенського жіночого скиту в с. Горбки Виноградівського району. В наступні роки він часто відраджувався для проведення богослужіння в навколишні села Тячівського району. Останні роки свого життя ієромонах Іларіон важко хворів, це підтверджують численні медичні довідки, що зберігаються в єпархіальному архіві. Помер ієромонах Іларіон у 1969 р. Похований в с. Дубове.

Юрій Данилець

¹ ДАЗО. – Ф. 1490. – Оп. 4д. – Спр. 14. – Арк. 35.

² Там само. – Арк. 36.

³ Там само. – Арк. 33.

Єромонах Інокентій (Чопик) (16.03.1902 - 24.08.1953)

Єромонах Інокентій (в миру Іван Іванович Чопик) народився 16 березня 1902 р. в с. Теремля (нині Тячівського району Закарпатської області). Протягом 1908-1914 рр. навчався в народній школі рідного села. У 1929 р. склав іспити за 4 класи гімназії.

У 1919 р. поступив послушником до о. Алексія (Кабалюка). Коли Теремля перейшла у православ'я, з благословення о. Алексія займав посаду дяка (псаломщика) та навчав дяків у новоправославних селах: Вонігово, Шандрово, Данилово, Новобарово, Сокирниця, Бедевля¹.

У 1922-1924 рр. проходив військову службу у чехословацькій армії.

10 жовтня 1924 р. пострижений в монахи з іменем Інокентій. 14 жовтня 1924 р. в Свято-Миколаївському монастирі в с. Іза рукоположений єпископом Досифеєм (Васичем) в ієродиякона. 25 червня 1925 р. архієпископом Савватієм (Врабцем) в Празі рукоположений в ієромонаха².

З 14 травня 1925 р. до 21 жовтня 1928 р. – настоятель приходу в с. Бедевля. У цей час у селі був збудований новий храм.

21 жовтня 1928 р. призначений настоятелем у с. Крива Хустського округу. 16 січня 1929 р. переведений настоятелем у с. Кошелівські Лази (с. Залом Хустського району). З 21 лютого

¹ Данилець Ю., ієромонах Пімен (Мацола). Православний Свято-Іоанно-Предтеченський чоловічий монастир у селі Бедевля. – Ужгород: Карпати, 2009. – С. 112.

² ДАЗО. – Ф. Р – 1490. – Оп. 4д. – Спр. 168. – Арк. 83 зв.

Ієромонах Інокентій (Чопик), 1930-і рр.

1931 р. служить помічником настоятеля приходу у с. Великі Лучки Мукачівського округу. З 17 липня по 22 листопада 1931 р. – настоятель приходу у с. Дубрівка Іршавського округу. Закінчив господарські курси в Мукачеві та спеціальні бджолярські курси в Празі¹.

У 1931-1936 рр. навчався в духовній семінарії в Бітолі (Сербія). Під час навчання обслуговував православний приход у селах Куцура та Поляна Новосадської єпархії.

Повернувшись на Підкарпатську Русь з 1936-1938 рр. працював завідуючим господарством Єпархіального управління в Мукачеві. У 1938-1940 рр. – помічник настоятеля у с. Бедевля². У 1940-1943 рр. – настоятель приходу у с. Яроч Ужгородського округу. У 1942 р. склав приватний іспит за два семестри на православному богословському факультеті в Будапешті.

У 1943-1947 рр. служить в с. Кобилецька Поляна Рахівського округу. У 1947 р. призначений помічником духівника та завідуючим господарством Свято-Миколаївського монастиря на Чернечій горі. У 1949 р. архієпископом Макарієм (Оксіюком) нагороджений наперсним хрестом³.

30 жовтня 1952 р. призначений духівником жіночого скиту в Горбках Виноградівського району⁴. Одного разу в монастирі загорівся житловий корпус і ієромонах Інокентій кинувся гасити вогонь. Під час ліквідації пожежі він отруївся димом, після чого важко захворів і 24 серпня 1953 р. помер. Похований на монастирському кладовищі у Горбках.

Юрій Данилець

¹ ДАЗО. – Ф. Р – 1490. – Оп. 4д. – Спр. 168. – Арк. 85.

² Там само. – Арк. 84.

³ Там само. – Арк. 83 зв.

⁴ Данилець Ю., ієромонах Пімен (Мацола). Православний Свято-Іоанно-Предтеченський чоловічий монастир у селі Бедевля. – Ужгород: Карпати, 2009. – С. 115.